

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy hó a.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 Bilet 4 ar.
Vidékre.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap,
korán reggel.
Unnep és vasárnap után is.

Kolozsvár, 1903.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL

Eggetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyezög centiméterenként 8 fillér.

Iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek

Nyilttér soronként 40 fillér.

Csütörtök, Augusztus 27.

Az első lépés...!

Kolozsvár, aug. 26.

A „Katonai Rendeletek Lapja” legutóbbi számában azt a feltűnő intézkedést közli, hogy azokat a katonákat, kik az idén három éves katonai szolgálatukat kitöltik, s a kiket a régi törvényes szokás szerint a nagygyakorlatok után szabadsághoz kellett volna, az idén további rendelkezésig nem bocsátják haza. Nem bocsátják pedig azért, mert a katonai javaslatok megobstruálása következtében sorozás az idén nem volt, nincsenek újoncok s a hivatalos indoklás szerint »teljes külpolitikai szélcsendben sem kockáztatható az állam biztonsága az által, hogy katonaság nélkül legyen. A mai külpolitikai viszonyok pedig egyáltalán nem bírják a szükséges biztosítékot.«

A mit eddig csak fenyegetésnek tartottunk, ime hát bekövetkezett.

A katonák megmutatták azt, hogy mikép akarják ők a magyar politikát csinálni.

A függetlenségi párt elég vakmerő volt a katonai javaslatok keresztülröszkolásának megakadályozásával, utját állani annak, hogy az idegen zsarnokságnak a magyar nemzet újabb pénzt és vért áldozzon, a szoldateszka tehát a kudarcát njabb erőszakkal kísérté meg elfeledtetni.

A meg nem szavazott újoncok helyett erőszakosan benntartja azokat, kik a haza iránt való törvényes kötelezettségüket, még az idegen osztrákkal szemben is teljesítették s hamis okoskodásokkal meg nem ajánlott katonai helyett még is katonát teremtek.

Amellett még egy másik célt is megakar valósítani erőszakoskodásával. Elégedetlenséget, lázadást akar kelteni azok között, kiket törvénytelen rendelkezése leginkább sújt s ztán az elégedetlenek bozszuszonja elé oda akarja állítani a magyar parlament független képviselőit, kiknek hazafias küzdelme okozta az újonchiányt.

Nem is annyira katonára van tehát szüksége a szoldateszkanak,

hanem terrorizmusra az ellenzékkel szemben. Egy ország népét akarná kétszínű álokoskodásokkal felláztatni azok ellen, kik érte küzdenek. A felületes okoskodókra számít, akik azoknak közvetlen okozóját keresik csupán s a katonák visszatartásának előzményeül csak az obstrukcióig mennek vissza.

Lelketlen kufár módjára a legridegebb emberi önzésre, az egyéni érdekeltségre számítanak s ezzel akarják eltemetni egy nemzet ébredő reményét.

Csak hogy gazda nélkül csinálták ezuttal a számadást katonai uraimék. Mert csak a vak nem látja terveik egyszerű hálóját. Csak a meghibbant agyvelő nem ismeri fel a rendelet indokaitól a rossz akaratot, melylyel a hadvezetőség a magyar nemzet ellen tör.

Először is: ha a törvényes szolgálatot elvégzett harmadik korosztálybeli katonákat szabadsághoz is a hadvezetőség, ugys maradna még mindig elég katonája: az első és második korosztálybeliek. Untig elég lenne ez a két korosztály. (a rendes, tényleges állománynak k t-harmada) a katonai parádék elvégzésére, a kaszárnyák sárgafekete oszlopainak megörzésére, vagy mondjuk, békés viszonyaink közepette az állam biztonságának megörzésére. Vagy hát miféle külpolitikai bonyodalmat látnak katonák a külállamokkal való viszonyainkban? A trónbeszédnek minduntalan a békét hangsúlyozták a legutóbbi időkben. Magyarországnak senkivel semmi baja nem volt, és nincsen. Hódítani nem akar s őt sem fenyegeti tudtunkkal senki. Mi a frányaért íjeszgetnek tehát benünket. Miből és miért következtek a katonák azt, »hogy külpolitikai viszonyaink egyáltalán nem bírják a szükséges biztosítékot.« Ez nem lehet igaz, vagy akkor eddig titkoltak el előttünk valamit. Az utóbbi egyáltalán nem valószínű, az előbbi kell tehát hinnünk.

Ilyen körülmények között tehát csak amellett kell maradnunk, hogy ez a rendelet erőszakos törvénytelenség és a mellett kétszínű csunya

játék a magyar nemzet meghasonlása érdekében.

Ismerik-e azonban katonai uraimék a kártyajáték szabályait? Bizonyára igen. Hiszen bokros teendők mellett elegendő idejük marad hat erre a nemes szórakozásra is. Abból pedig megtanulhatják azt, hogy a »tromf« király elüt ugyan minden kártyát, de a tromf királyt is irgalom nélkül elüti a tromf dísznő. — A katonák most kijátékozták erőszakos rendeltükkel legmagasabb utójüket, elfeledkeztek azonban a még kézben levő egyetlen nagyobb ütőről, a magyar parlamentről s főleg ennek hazafias pártjairól, a függetlenségi pátról.

Reméljük, sőt tudjuk azt, hogy ez a párt nem fogja szó nélkül hagyni ezt a merényletet s ha másképp nem lehet, a képviselőháznak sürgős összehívása által is alkalmat szerez magának arra, hogy ennek az ominózus rendeletnek titkait kikutassa s annak foganatosítását megakadályozza.

S akkor — a sok egyéb szintén fontos kérdés mellett — el fog dőlni az is, hogy kinek kezében van hát a legnagyobb »a t o u t«.

— A grancsár — közös pénzügyminiszter. Az „Il piccolo” című triestti újságnak azt jelentik Bécsből, hogy beavatott udvari körök értesítése szerint, báró Burrián István közös pénzügyminisztert szentpétervári nagykövetté nevezték ki, báró Aehrenthal helyébe és utódá a közös pénzügyminiszteri székben, gróf Khuens-Héderváry lesz. Ebből a híradásból két dolog bizonyos. Egyik, hogy a Magyarországi kísérletezni küldött grancsárt, a király kedvencét fölfel kellett buktatni, miután nálunk lehetetlennek bizonyult. A másik, az örvendetesebb bizonyosság pedig: hogy a grancsártól most már végleg megszabadulhat a magyar nemzet, nem kell többé tartania attól, amiólt még a legutóbbi órákban is borzadtunk, hogy »papa kedvence« újra a nyakunkra költik, mint miniszterelnököt. Örömrünk tehát nagy volna, de azért szánjuk szegény Boszniát.

is. A boldogság útjában csak ezek lehetnek társaink. A képzetelem szinpadán, amelyen minden nap van előadás, nem engedélyeztem csak kék eget, operaszerű háttérket és tüdőéri távlatokat. Utazásaimban csak szeretetreméltó, kacagó és fénylő városokban tartózkodom, mint: Napoly, Nizza és Monte-Carlo. Párizsban kizárólag csak a Boisban járok, a Champs-Élyseesen, a Place de la Concordeon, az öreg Szajján, a luxusnegyedben s a szobrokkal teli kertekben, a mulatságos utcákban, ahol a kísértés, a fényűzés és irigység tanú; az avenueeken, a hol gyönyörű kalapok, bájos öltözetek, finom fehérnő és ékszer csábit. A lábam csak tiszta járdát ér, a kocsim gummikerekeken gördül. Nagyon sokra vittem a tudományomban: tudora vagyok a »boldogságnak« és végnélkül való észterlációkat tudnék tartani ebb n az életkérdésben. És az erkölcsi téren ugyanily módon képeztem ki magam. Megengedem, hogy van gonosz, szomorú és gondteli dolog, de én tagadom és nem engedem érvényesülni.

Madeleine: S ha mégis ráakadsz az ntadban?

Jeanne: Ámgyegek a másik oldalra.

Madeleine: S ha nem tudod elkerülni?

Jeanne: Akkor addig keresek, kutatok benne, a míg meglelem a jó oldalát is. Minden áron levonom a hasznát belőle. Feltéve, hogy azt mondják nekem: »Ez a lakás jéghideg, egyenesen éjszagnak fekszik; napugár sohasem éri. És itt kell laknia, a míg él.« Akkor én nyomban elgondolom: »De jó hívős lesz juniustól szeptemberig, a míg más majd megszül.« Én ilyen vagyok és így let em kivételül a földön: boldog nővé.

Madeleine: Készen vagy?

Jeanne: Igen. Most rajtad a sor. A te módszered is ilyen?

Madeleine: Nem. Az enyém ennek ép az ellenkezője. Én a boldogsághoz úgy jutoltam, hogy mindegyre csak a szerencsétlenekkel érintkeztem.

Jeanne: Ezt nem értem.

Madeleine: Majd megpróbálom

Válasz sokaknak.

Budapest, aug. 26.

Az utóbbi hetekben számszámra érkeznek hozzám a levelek az ország majdnem minden részéből. Nem csodálom! Alig van kerülete hazáknak, melyben negyedszázados politikai pályám alatt meg nem fordultam volna, hogy a haza függetlenségének elakudhatlan jogaiért harcba serkentsem a magyar népet. Kaptam leveleket a hazán tulról is. Valamennyi a függetlenségi párt kitartását dicsőít s minden levél írója arra kéri a függetlenségi pártot: *Tartsd ki férfiasan, szilárdan a nemzeti követelések mellett*, mert ha a mostani alkalmat elszalasztjuk, sohasem vivjük ki a nemzet igazait.

A hozzám érkezett kétszáz és fél nehány levélre fizikailag lehetetlen felelnem. Miután azonban a levelek anyaga, tárgya, s a felvett kérdések nagyban és igazában a napi politikai kérdések közül kulminálnak, engedjék meg azok a tisztelt elvarataim, akik kérdéseikkel szivesek voltak hozzám fordulni, hogy azokra itt, a sajtó terén nyilvánosan feleljek.

Néhányan kérdik: Igaz-e, hogy a fel emelni szándékolt s javaslatba is hozott civilistát, melyet azonban erre az 1903-ik évre a képviselőház még meg nem szavazott, az udvar már felvette s el is költötte?

Erre feleletem az, hogy minden valószínűség szerint felvette a még meg nem szavazott civilistát tőbbsélet s ha fel vette, el is költötte. Az elszámolásnál azonban ez kitűnni nem fog soha, mert majd elszámolják, vagy a honvédelmi miniszterium »apró kiadásai« között, vagy a királyi várak építkezésénél, levén mindakét helyen jelszó: Jöttünk mentünk száz forint, összesen háromszáz forint.

Kérdezik vagy 25-én, bánatos-e a király? azt én nem hihetem. Hisz szomorubb, szívfacsaróbb időkben, sem 1849. október 6-a előtt és után sem volt bánatos. Pedig olyan napok Eperjes és Caraffa óta nem igen viradtak a magyarra.

Arra a kérdésre, igaz-e, hogy a bécsi udvar a magyar nemzetet ki akarja börtölni, nem lehet más válaszom, hogy bizony börtöl ez a nemzet már régóta. A nemzet élete 67 óta nem egyéb, mint börtöl és sanyargatás. Nekünk szüntelen börtöl van, hogy Ausztria farsangolhasson. Közös-ügyes állapotunk nem más, mint máról holnapra való nyomorúságos tengődés. Igazi cifra nyomorúság!

megértetni veled. Én mindazt keresem, a mi elől te menekülsz.

Jeanne: Így hát te szereted a nyomort s mindazt, ami csunya?

Madeleine: Mind a kettőt szeretem, mert mások üldözik. És én más szemekkel nézem, mint te.

Jeanne: Így hát vak vagy?

Madeleine: Lehunyom a szememet s megnyitom a szívemet. Valamikor én is a te tanaidat hirdetem, de azok nem elégítettek ki. Amikor a legboldogabbnak éreztem volna magam, titkon lelkiismereti furdalást éreztem.

Jeanne: Vajjon miért?

Madeleine: Mert tulságosan vidám voltam, min mások annyi könnyet ontottak.

Jeanne: Nos és mi rossz van ebben?

Madeleine: Az, hogy semmi jót sem tettem.

Jeanne: Te szent!

Madeleine: Ne gúnyolódjál. Esténként, amikor félálomban magamhoz tértem, bűnösnek éreztem magam.... Megvolt az a feltétlenül tiszta érzésem, hogy kitérek a magasabb költségek elől.

Jeanne: Kedvesem, neked apácává kell lenned.

Madeleine: Ahhoz, hogy az ember megfeleljen a kötelességeinek, még nem kell kolostorba menni. Gondolkodva s ösztönszerű felebaráti szeretetemen lassankint a tudatára ébredtem annak, hogy nem elkerülni, de szemébe kell nézni az élet keserveinek és segédkezet kell nyújtaniuk ellenök.

Jeanne: Pompás! Így hát azt hiszed, hogy én a jóságra, a szánalomra teljesen képtelen vagyok. De hiszen én két kézzel adok a szegénynek!

Madeleine: Tulsokat adsz és azért nem elegend. Te szóród a pénzre, de nem adod. Csak csitítgatod a lelkiismeretedet. Nem ismered azokat, akiket segítesz és azok nem ismernek téged.

Jeanne: És te személyesen osztod a jót, egyik kézből a másikba?

Madeleine: Amennyire csak lehet.

De hogy ettől az örökös börtölestől megszabaduljunk; hogy ez mielőbb véget érjen — arra nincs más mód — mint ketté szakítani a közösséges rabbinceseket és állami függetlenségünk teljes helyreállítása mellett eltörölni az Ausztriával való dualisztikus viszonyt közös rendszerével, közös hadseregével, közös diplomáciájával és gazdasági közösségével.

Erre most van az igazi; 1867 óta az egyetlen alkalom. *Most nem szabad a függetlenségi pártnak engedni.* Az udvar és az osztrák katonai körök ma még azt hiszik, képesek kibörtölni a magyar nemzetet.

Miért hiszik ezt? Mert a kormánygépzet akadálytalanul működik.

Mert ma még nincs katonahiány s a pénztári készletek feleslegei; az a sok özszekegorgatott száz és száz millió, amit az ischli klauzula édes atyja Lukács László gyűjtött halomra, még fedezik az állami kiadásokat.

A katonaság ideje lejár s újoncok nem lesznek. A kiszolgált katonát időntul benn nem tarthatják, mert akkor a napi politika is bemegy a kaszárnyákba s az Ausztriának veszte.

A pénztári készletek is elfognak, ha a magyar nép nem akarja, hogy a »bécsi kéz« kibörtölje. Mert ez a kibörtölés egyenesen az adózó nép akaratán mulik.

A hivatalos körök fennen dicsekszenek azzal, hogy dacára az ex lexnek ma is éppoly vígan folyik be az adó, mintha törvényes állapot volna.

No hátha a magyar nép nem akarja, hogy a bécsi körök kibörtöljék, akkor tartassa hazafias kötelességének minden adófizető polgár azt, hogy *amедdíg az ex-lex állapot tart, addig ne fizessen be az állampénztárba egy fillértnyi adót sem.*

És itt rögtön kijelentem, hogy ez legkevésbbé sem a *Nem adózunk!* elve. Az adóra szánt pénzt a polgárság tegye be a takaréka mindaddig, amíg az ex-lex tart s amint az ex-lex megszűnik, fizessen.

Ha Ausztriának nem lesz újonca, ha az állampénztárban nem lesz garas, akkor a bécsi udvar ész nélkül fog engedni s vége lesz a háromszázados gyarmatrendszernek; vége lesz a háromszázados szivattyúzásnak, mely miatt a magyar nemzet valóban sokkal és méltán lehet bánatosabb, mint az uralkodó a miatt, hogy környezetében és tanácsosai közt nincs egyetlen valódi férfi sem, a ki neki az igazat meg merné mondani.

Hja! Hogy is mondja a kékszakállu

TÁRCA.

A boldogság titka.

Írta: Henri Lavedan.

Jeanne.

Madeleine.

(A két fiatal leány tizennyolc-husz esztendő és egyedül van a kertben.)

Jeanne: Tudod, melyik szó az, a melyet leggyakrabban említenek az életben?

Madeleine: Mily kérdés! E szó a: pénz!

Jeanne: Nem Ez a sorban a második. Leggyakoribb szó a: boldogság.

Madeleine: Rövid, de nagy szó. A szavak fejedelme. Te, Jeanette, boldog vagy-e?

Jeanne: Igen.

Madeleine: Tökéletesen?

Jeanne: Majdnem. És te?

Madeleine: Én is.

Jeanne: Oh, akkor, mint én, te is bírod ennek a titkát?

Madeleine: Valószínűleg.

Jeanne: Így hát birtokában vagyunk mindketten a boldogság titkának. Ez nagy dolog. A te titkod?

Madeleine: S a tied?

Jeanne: Csak ugyanaz lehet.

Madeleine: Nos, akkor mondd el előbb te.

Jeanne: Nem bánom. De azután, ha az enyém nem egyeznék meg a tieddel, elmondod te is?

Madeleine: Igérem.

Jeanne: Az én titkom.... oh, az nagyon egyszerű.... annyiból áll, hogy lehetőleg csak boldog emberekkel érintkezem.

Madeleine: S hol laknak azok?

Jeanne: Némelyiknek meg lehet tudni a címét. Így hát még csak az imént tudtam meg tőled, hogy a jók osztályába tartozol. Ösztönszerűleg s már régóta vonzó-

dom hozzád és mennyire igyekeztem megnyerni a barátságodat. Bennem megvan a boldogságnak a sejtése, szükséglete és adománya. Tőlem telhetőleg mindig segítségére voltam az énekek, ugy, hogy ő maga sem tehetett másként és szintén segített. — Az embernek száműznie kell a látóköréből, a környezetéből minden szomorú, minden csunya látványt, örködni kell a szíve és az agya bejártatását s ki kell tiltania a koldulást e szakaszról: leverő, bölcselkedő, olvasmánygyal nem szabad gyötörnie, óvakodnia kell a komor óráktól s a világitás nélkül való alkonytól, mert ezek bűncselekedetek a mélabuban, egy és mindenkorra ki kell ragadni magát a borzasztó gondolatokból, amelyen a fájdalom, betegség, halál válság, tulvilág. Vidáman és bizalommal eltelten kell ringatódnia: a sors függő ágában, kérve annak további kegyét és szeliden elandaltó modorát; szeretni kell a szépet, még pedig önmagáért, birta kell az akaratát a szép iránt, szüntelenül rágondolva, arra törekedve; megteremteni ott, ahol nincs, tökéletesíteni, ahol tökéletlen, hitvallással teni a szépet, amely a bájnak, a kellemnek, a művészileg és szellemileg nemesnek van szentelve. És mindez sokkal könnyebben megvalósítható, semmint hinni. Elérheti mindenki, akit a sors első helyre tett a kitüntetettek és élvezni tudók lajstromában.

Madeleine: És a többiek?

Jeanne: A többiek!... Sajnálom, de e pillanatban csak magammal töltődöm. Megteremtve a magam boldogságát, de nem dolgozhatom hiábavaló módon a másokén.

Madeleine: Ki tudja, hátha ott is akad szimatolni való!

Jeanne: Esztetenség! De tovább. Az élet olyan érem, amelynek csak az egyik oldalát szabad tekintenünk. A másik oldalát nem kell ismernünk. Egy kis ügyességgel megcsinálhatjuk, hogy reggeltől napestig csak kellemes dolgokkal foglalkozunk. Szépet mindenkor lel az ember: szép gyermekeket, szép ifjakat, szép lányokat, mint mi magunk, szép asszonyokat és szép öreg embereket — minden kornak megvan a maga disze, varázsa — és szép állatokat

De biz az huzta lelkes keservek közl tovább.

De már erre dühbe jött egy képviselő neje — B. J. né urasszony ő nagysága — s báronysy kezei közé szorított elegáns napernyőjével s a hozzá szegődött fűrdőző uri néppel ugy elrakták a bandát, hogy a bögös háta csak azért nem kékült meg, mivelhogy a „bögös” kitűnő mondókáit. Aztán onnan szabadkozott folyvást a jámbort:

— Keszit, látát csókolom, hisz ez s a király nótája.

— Ki mondta ezt neked, te akasztófa sarja?

— Ki mondta, ki mondta, csókolom a kezit! — hiss azs a baj éppen — hogy nem mondták, hogy nem ez az.

— **(Lopás a cirkuszban.)** Tegnap este Wladimir az ismert birkozó és a cirkusz athlétája között versenybirkozás folyt le, melynek eredménytelensége a közönség körében nagy elégtelenséget keltett. A közönség ennek hangos kifejezést adott és egy cirkusz személyzete is az aréna közepére tudult a nézeteltérések kiegyenlítése végett. Ezt az időpontot használta fel valami ügyes tolvaj arra, hogy Wladimir ruháit az öltözőből elemelje. A lopást csak a birkozás bevérgése után vették észre, mikor az athléták öltözni akartak. A nyomozást megindították.

— **(Értesítés.)** A kolozsvári m. kir. állami ipari szakiskolában a tanulói beiratások szeptember hó 1., 2. és 3. án délut. tönkint tartatnak. A faipari szakra az üresen álló helyekre még néhány tanuló felvehető.

— **(Elfogott tolvaj)** Kovács János magyargóti lakos két darab kidolgozás alatt levő állatbőrt ellopott özv. Gálnétől és azokat Andrásowszky timármesternek küldte megvétele. Andrásowszkyk azonban gyanus volt a bőrok eredete. Jelentést tett a rendőrségen, mely kérdésre vonta Kovácsot és mivel beismerte, hogy a bőroket lopta; és az eljárást ellene megindították.

— **(A végzetes szoba.)** Azok, akik nem babonások, vagy nem hisznek a végzet játékában, minden különös, sajátzerűt eseményt a véletlen ismétlődő játékaának szeretnek betudni. Az alábbi történetet — a minek színhelye a régi nagyvárdi városháza egyik szűk szobája — kiki a saját felfogása szerint ítélheti meg, a tény azonban mindenesetre megdöbbentőleg hat.

A nagyvárdi Széchenyi-téri városháza földszintjén van egy kis szoba, a mit hajdan börtönnök használtak, akkor, a midőn azon a helyen tanyázott a rendőrség. Még most is látható rajta a kandilok nyoma, a mit egy a házaga beillő fadarabkal jól-rosszul betömtek. És ebben a börtönyukban évek óta hivatalszoba van és a rossz levegőjű szobában hivatalnokok dolgoznak. Pár évvel ezelőtt Raffay Mihály számtiszt dolgozott itt. Raffay kedélyes, flegmaticus ember volt, a ki a száraz hivataloskodást jóízű humorral fűszerezte, a mivel az önkéntes szieszták közepette megnevettette kollégáit. És mégis Raffay Mihály elméje egy napon elborult, az a mániája támadt, hogy a várost milliókkal megkárosítja és a fináncz tönkreteszti a várost. Raffay nem lehetett segíteni. A pusztító kör egy év alatt végzett az egykor életerős férfival.

Raffay tragédiája még el sem tűnt a megdöbbent emlékből, máris egy újabb katasztrófa renditi meg a városházán a hivatalnokokat. Ugyanabban a szobában, ahol Raffay dolgozott, megőrült egy másik tisztviselő. Stéger Gyula katonai nyilvántartó a szerencsétlen ember, aki közvetlen Raffay után a végzetes szobába került. Stéger szorgalmas hivatalnok volt, pontosan eljárta hivatalába és meglegedésére végezte a reá bízott munkát. Nemrég azonban az a mániája keletkezett, hogy ő nagy feltaláló lesz és a hivatalban és otthon is folyton géprészekkel bibelődött. Ha látogatója jött, annak rögtön megmutatta a fogaskerekeit és emeltt. Társai előtt mindig feltűnt különös magaviselése, de azt hitték, hogy csak ártatlan szeszélyről van szó. Pár héttel ezelőtt aztán Stéger nem gondolt többé a hivatali munkára. Egészen elmerült az ő kedves találmányaiba. Ekkor aztán elbocsátották hivatalából és most aggódó családja ápolja az elborult elméjű embert. A végzetes szoba azóta félmertessé vált a várdi városházán és aligha alack tisztviselő, aki ott hajlandó volna dolgozni.

— **(Meggyilkolta a férjét.)** A vadállatiaságnak egy újabb példáját láthatjuk a Maros-Torda megyei Nyárád községben e napokban történt gyilkosságban. Agye Vaszit felesége, a fia segítségével annyira össze-vissza verte, hogy halálra szállították be a marosvásárhelyi kórházba. A vizsgálóbíró megkísérelte kihallgatását, de sulyos, eszméletlen állapot miatt ez nem sikerült. A tettesek ellen megindították az eljárást.

— **(Nem bocsájtják haza a katonákat.)** A »Katonai Rendelet Lapja« legújabb száma közli az intézkedést, melyet az obstrukció folytán bekövetkezett újjon nélküli állapot követel. Az intézkedés szerint azokat a katonákat, a kik három éves katonai szolgálatukat az idén kitöltik és régi szokás szerint a szeptemberi gyakorlatok után szabadságoltattak volna, nem bocsájtják haza. Az intézkedés érvénye további rendelkezéssé tart. Indoka az, hogy teljes külpolitikai szélsémben sem kockáztatható az állam biztonsága az által, hogy katonaság nélkül legyen, a mai külpolitikai viszonyok pedig egyáltalán nem bírják a szélső és a szükséges biztosítékok jelenlétét. Csak annak a mintegy százezer legénynek menjen a fejébe, hogy három évi katonai szolgálat után sem térhet vissza kenyérkereső foglalkozásához és csak a százezer és néhány család nyugodjék bele, hol három év óta számitják a napokat, a mikor hozzátartozójuk visszatér.

— **(Megmérgezte az apját.)** Mohács-on érdekes tüneményben nyomoz a csendőrség. Egy fiut vádolnak meg azzal, hogy három társa tudtával és hozzájárulásával múlt év október havában megmérgezte az atyját, hogy az öreg kicsi vagyonkáját örökölhesse, a mi különben ugys az övé lett volna. A fiu azonban nem győzte megvárni az öreg halálát. Sokáig élt már és még mindig ép egészségben dolgozott, hogy a vagyont gyarapítsa. A fiu azonban másképp vette ezt. Neki terhére volt az öreg. Szabadulni akart tőle, tehát megmérgezte. Így mondja a vád. Tavaly október 26-án Mohács-on hirtelen elhunyt az öreg Erzsí Pál. Az orvosok természetes halált konstataáltak, a népnök azonban gyanus volt az eset. Beszél, addig szötte a mesét, míg kiderőszakolta a most megindult és megtartott vizsgálatot. Számos körülmény amellet szólott, hogy az öreg erőszakos halállal mult ki. A csendőrségnek végre is meg kellett indítania a nyomozást, amely meglepő eredményre vezetett. A nyomozás részletei megerősítették a vádat és a csendőrk letartóztatták ifju Erzsí Pált. A letartóztatottnak azonban a látszat szorint büntársai is voltak, akiket szintén kinyomoztak. A csendőrség letartóztatta Babos János kölkedi, Horvát Mária és Harcsi Jánosné, szül. Király Zsófi mohácsi lakosokat, mint büntársakat. A mérgezésről persze semmit sem akartak tudni. Az esetről értesítették a pécsi ügyészséget, mely Mohácsra kiküldte a pécsi vizsgálóbíró, ki kiánsatta a körülbelül tizenegy hó óta sirban fekvő holttestet, melyet egészen ép, száraz állapotban találtak, amit az orvosok az arzén-méreg konzerváló hatásának tulajdonítanak. Mérget azonban nem találtak a belső részeiben. A boncoló orvosok a gyomrot, beleket és a vesét felküldték az országos vegyészeti intézetbe, ahol vegyelemzés útján megállapíthatják, hogy öreg Erzsí Pál tényleg arzén mérgezés folytán halt-e meg. A négy terheltet, akik ellen elrendelték a vizsgálati fogsgát, bevitték Pécsre az ügyészség fogházába. Mohácsi tudósítónk írja, hogy a napokban újból házkutatást tartottak ifj. Erzsí Pál házában, mely alkalommal újból találtak nagyobb mennyiségű mérget. Vagy 15 grammra való már az első alkalommal találtak a csendőrk Erzsí Pál kedvesénél, Király Zsófinál is találtak mérget egy szoknyába varra. Minden jel emellett szól, hogy a gyanúsított négy büntárs október öreg Erzsí Pál halálát.

— **(Kés és vitriol a temetésen)** Izgalmas eset volt hétfőn délután Tereán egy temetés alkalmával, hol a kés és a vitriol játszottak a főszerepet. Az esetről tudósítónk az alábbiakat közli: Török Miklós tereai gazdaember két évvel ezelőtt elűzte magától a feleségét és egy más asszonnyal élt vadházasságban azóta. Török a különválás után elköltözött egy másik faluban lakó szüleihöz s nem is törődött a hitess ürával. Ezelőtt egy hónappal azt hallotta, hogy az ura nagybeteg. Erre az asszony Tereára utazott s meg akarta látogatni az urát. De Domi Ágnes, akivel Török vadházasságban élt, kiutasította az udvarból a hitess feleségét, ugy, hogy nem is láthatta a beteg fekvő férjét, pedig annak is óhajása volt, hogy a feleségét láthassa. Török a mult szombaton éjjel meghalt. Haláláról értesítették a Szűgyben lakó feleségét is, aki el is jött a temetésre. Amikor a halottat kivitték a temetőbe és lebecsátották a sirba. Töröknek valahogy hozzáférközött Domi Ágneshez.

— Nehogy most másnak az urát is elesábitsd, hit vakulj meg: — kiáltott rá és egy vitriollal telt üveget rántott elő s azt hirtelen Domi Ágnes arcába öntötte. Az eset nagy meglepetést keltett és Domi Ágnes rokonai le akarták fogni a merénylő asszonyt, mire azonban Töröknek rokonai is közbeleptek és a két asszony atyafisága között kitört a veszekedés, a melyben a kés szerepelt legjobban. A verekedő gyászó közönség olyan vérengzést vitt véghez, hogy mindkét részről többen sulyosan megsérültek. Az eset megbotráncokozást idézett elő azok között is, a kik a temetésen megjelentek az elhalt végtisztviselőre. — Domi Ágnesnek mindkét szemét összegegte a vitriol, de rajta kívül még mások is megsérültek a szétfröcscent vitrioltól.

— **(A mezőőr büne.)** Megrendítő eset történt hétfőn este Nagymáts község határában, ahol — mint nekünk írják — Biniczki Tamás odaváló mezőőr megölt egy áldott állapotban lévő asszonyt. A szomorú eset részletei a következők: Biniczki Tamás mezőőrnek a gondjai alatt állottak a kerti-földek, a hol nagy dinnye-vetemények vannak. A mióta a dinnyeérés megkezdődött, azóta sok kellemetlensége volt a mezőőrnek a földbirtokossal, mert naponként ismétlődtek a dinnyelopások, a mit a mezőőr a legnagyobb vigyázat mellett sem tudott megakadályozni. Hétfőn este, a mikor éppen a dinnyeföldek között állt lesben, észrevette, a sötétségben, hogy valaki az országútról letér a dinnye földekre s ott dinnyéket szagagott le. Biniczki állítólag csak ijesztés céljából rálőtt a sötét alakra, aki azonban a lövés után éles sikoltással összeesett. A csősz megrémült és odafutott a vonagló alakhoz, akiben Miló Jánosnéra ismert. A szerencsétlenül járt asszony a szőlőtől ment hazafelé s amikor a dinnye földek mellett elhaladt, az áldott állapotban lévő nő nem tudott ellentállani a dinnyének. A lövés halántékon találta s rögtön megölt. A gyilkos, hogy elhárítsa magáról a gyilkosság gyanuját, a halottat át akarta vinni az ut másik oldalán lévő kukoricásba, mely nem az ő őrzete alatt áll. — A lövésre azonban figyelmes lett a kukoricacsősz is, aki éppen akkor ért oda, amikor pajtása a halott asszonyt az ő területére vonszolta. A gyilkost letartóztatták.

NYÁRI SZINHÁZ.

Kolozsvár, csütörtökön, 1903. aug. 27-én:

Bob herceg.

Regényes operette.

Kezdeté fél 8-kor, vége fél 10 kor.

Holnap, pénteken, 1903. aug. hó 28-ikán: **Rózsa Lili**, az aradi színház tagja **3-ik vendégfölléptével:**
Nőemancipáció.
Enekes bohóság.

SZINHÁZ.

Heti műsor:

Csütörtök: Rózsa Lili föllépésével:

Bob herceg.

Péntek: Rózsa Lili föllépésével:

Nő emancipáció.

Szombat: Színházi képtelenségek.

Vasárnap: Viola, az alföldi haramia.

* **Bob herceg**-et játssa ma Rózsa Lili, színházunk vendégművésznője, ki ezt a szerepét tavasszal a Népszínházban Fedák Sári után is nagy sikerrel játszotta ott estén egymásután.

* **Rózsa Lili** bucsuföllépéséül pénteken a „Nőemancipáció”-ban Flórát mutatja be közönségünknek.

* **Színházi képtelenségek** kerül színre szombaton, a darab bohóságai közt lesz egy ballet is, melyet Mátrai és Mészáros aknak elő, továbbá egy Frizzó-paródia, melyben Frizzó alakjait Mátrai fogja parodizálni.

* **Rózsa Lili első vendégföllépése.** A legjobb hír előzte meg Rózsa Lilit, az aradi nemzeti színház szubret-primadonnáját, vendégzereplése alkalmából s hogy a színház még se tilt meg ezuttal az érdeklődőkkel, ezt főleg a színházban most uralkodó elviselhetetlen hőségnek s a megválasztott darab elkopottságának tulajdoníthatjuk. A vendégművésznő, — kit szinpadra léptekor kedélyes tapssal fogadott a közönség, — pompás alakkal, bájos, megnyerő kedves arccal és temperamentumos játékkal dicsekedhetik s ha hangja nem is muja tán felül a mai operett-primadonnák átlagának hanganyagát, bőven kárpótol ezért mozdulatainak eleveensége, frissesége, biztossága, üdősége és kiváló, mesteri tánca, melyet egyenesen Fedák Sárié mellé helyezhetünk. A publikum, melyet a kor hozzá is szoktatott ahhoz, hogy a tökéletes immár ebben is keresse, nem habozott tetszésének kifejezést adni s a vendégművésznő játék és tüneményét csaknem minden nagyobb jelenet után élénk tapssal jutalmazták. Élénk érdeklődéssel nézünk Rózsa Lili mai és holnapi vendégzereplése elő is. Az előadás többi szereplőiről, (kivéve Kassait), ki a rajah szerepében aratott ujra megérdemelt, szép sikert és Dezsérit, ki a szinagazdó szerepét játszotta vidám kedvvel, nincs mit mondanunk. Legfeljebb Mészáros Alajosra jegeznők meg, hogy piskóta-gyárost és ezredet nem lehet ugyanolyan arccal és játékkal bemutatni, mint egy virgont, hus éves ifjurt. Először is tehát a kellő maszkirozást, aztán a játékban némi önuralmat ajánlunk neki, ha már csakugyan mindenfajta, másnak való szerepbe kell belé kóstolnia.

(—6—)

Táviratok

A parlamenti bizottság jelentése.

— Telefon-jelentések —

Budapest, aug. 26. é. 12 ó.

A parlamenti bizottság ma délután ülést tartott. Rohonyi elnök bejelentette, hogy a bizottság működése 3736 koronába került. Ezután Szivák Imre előterjesztette ismeretes jelentését.

Polónyi Géza a saját, valamint Beóthy Ákos, Bátkay László és Tóth János nevében külön jelentést terjesztett elő, melyben kéri, hogy a parlament utasítsa az igazságügyminisztert oly értelmű törvényjavaslattal benyújtására, illetőleg a büntetőtörvény oly módosítására, mely a törvényhozás tagjai ellen megkísérelt vagy befejezett megvesztegetését bünteti. Egyben a parlament utasítsa a kir. ügyészséget, hogy Szápáry László ellen a büntető törvény 374. és 478. §-ában felsorolt bűncselekmények jelenségeiért indítsa meg az eljárást. Utasítani kéri egyszersmind a belügyminisztert, hogy gróf Szápáry László volt főmei kormányzó és Rudnay Bála főkapitány ellen indítsa meg a fegyelmi eljárást.

Elnök felteszi a kérdést, hogy Szivák vagy Polónyi jelentése terjesztessék-e be a képviselőházhoz. A többség Szivák javaslatát teszi magáévá, mire Polónyi kijelentette, hogy jelentését, mint a kisebbség külön véleményét a képviselőház

elő terjeszti és ugyanott meg is fogja indokolni.

Apróbb ügyek elintézése után a parlamenti bizottság immár végleg befejezte működését.

A kiszolgált katonák szabadságolása.

Budapest, aug. 26. é. 12 ó.

Előkelő katonai körök véleménye szerint, a közös hadügyminiszter azon rendelete, mely szerint a három évet kiszolgált legénységet ez év végéig tartják benn, összhangban áll a véderőkörvény szellemével. Ez az intézkedés azonban csupán preventív jellegű és végleges döntés ez ügyben csak akkor lesz, ha ő Felsége Bécsből visszaérkezik.

A legénység nem szenved jogai-ban csorbát — ez a katonai vélemény — mert eddig csupán takaré-kossági szempontból szabadságolták a nagygyakorlatok után a legénységet.

Ez az intézkedés természetesen az önkéntesek jogait nem érinti.

Az ellenzék nagyon el van keseredve a hadügyminiszter ezen intézkedése miatt. A függetlenségi párt tagjai elhatározták, hogy most már a jövő hétre feltétlenül összehívadják az országgyűlést, hogy ezen sérelmes rendelkezéseket a kormányt felelősségre vonják.

A Párisi árúház égése.

Budapest, aug. 26. é. 12.

Ma délután a romok között újból két elszenesedett felismerhetetlen holttestet találtak.

Az alkalmazottak közül Reicher Simon még mindig nem került meg. A hatóság engedélyével a halottak boncolását mellőzik. Mivel a 12 megholt egyén közül 11 izraelita vallású, ezeknek temetését a pesti „Hevra Kadisa” egylet vállalta magára. A temetés holnap délelőtt az új temető halottas házából, nagy pompával fog végbemenni.

Az egyetlen katolikus áldozatot a főváros temeteti el.

Ő felsége az állás nélkül maradt alkalmazottak részére 4000 koronát; a megsebesültek részére egyenkint 100—100 koronát; összesen 5300 koronát utalványoztatott ki.

A sebesültek állapota javulásnak indult.

Spira Adél sérült álkapcsát sikeresen megoperálták, ugy, hogy most már beszélni is tud és valósággal boldog, hogy ő felségével beszélhetett. Arról, hogy édesanyja meghalt, még most sem tud semmit.

Ő Felsége látogatásai.

Budapest, aug. 26. é. 12 ó.

Ő felsége a holnapi nap folyamán a budapesti mesteriskolát látogatja meg.

Darányi a királynál.

Budapest, aug. 26. éjjele 12 ó.

Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter ma egy óra hosszat tartó kihallgatáson volt ő Felségénél, mely után Darányi azonnal meg-látogatta Lukács Lászlót és Khuen-Héderváryt.

Goluchovszky a királynál.

Budapest, aug. 26. éjjele 12 ó.

Goluchovszky ma délután hosszabb kihallgatáson volt ő Felségénél. Az audenciát beavatottak a helyzettel hozzák összefüggésbe.

Goluchovszky a leégett palotánál.

Budapest, aug. 26. é. 12 ó.

Goluchovszky külügyminiszter ma délután megtekintette a Párisi nagy árúház romjait és részletesen referáltatt magának a tüzesetről.

Ugron beteg.

Budapest, aug. 26. é. 12 ó.

Ugron Gábor sulyos betegen fekszik budapesti lakásán.

Öngyilkos színész.

Budapest, aug. 26. é. 12 ó.

Bács Károly veterán színész ma este golyót röpített a mellébe. Hátrahagyott levelében gyógyíthatatlan betegségéről indokolja öngyilkosságát. Arra kéri Arad városát, hogy

ne hagyják nyomorban elveszni, szegény öreg feleségét.

Bács hosszabb ideig működött Aradon. Közel 35 éve színész és ha rövidebb időre el is szerződött más-hova, mégis mindig visszatért Aradra, mely közönségnek kedvence színésze volt ő is, a felesége is, ki a vidék egyik legjobb anyaszínésznője. Mikor Zilahy átvette az aradi színház igazgatását, szerződés és kenyér nélkül maradt a veterán színészpár.

Apponyi utazása.

Budapest, aug. 26. é. 12 ó.

A képviselőház folyton utazgató elnöke, Apponyi Albert gróf, holnap visszaérkezik a fővárosba.

A macedon zavarok.

Budapest, aug. 26. é. 12 ó.

Konstantinápolyból jelentik: A dri-nápolyi valitól érkezett e hó 24-én kelt három hivatalos távirat jelenti, hogy Tir-novo környékén a komitébandák felgyújtották az összes mohamedán falvakat és egy tirnovói várfelgyűlést, nejét és gyermekét kegyetlenül megölték.

Humberték semmiségi panasza.

Budapest, aug. 26. é. 12 ó.

Párisból jelentik: Humbert Teréz és Frigyes tegnap este aláírták a semmiségi panaszt.

Budapesti gabonatözsde.

Jegyzeteltt:
Buza okt. 7:31—35
Buza 1904. ápr. 7:60—61

REGÉNY.

Hajótörés után.

— Délamerikai regény. —

Irtá: Kreuth W. (33)

Mit kívánhatott többet?

Mercedesnek egyideig keresztanyjánál kellett maradni, miközben Róbertnek Lima narrosba, Berndorf ur villájába kellett men-nie, hogy ott néhány függőben levő üzleti Bgyet lebonyolítson.

TIZENHETEDIK FEJEZET.

Midőn Róbert korán reggel Berndorf ur villájában levő szobájának ablakát kinyitotta, szétpillantott a gyönyörű tájon, mely őt mindig annyira gyönyörködtette.

Előtte volt a Paraguay folyam, a fő-város; tarka, lapostestű házak, festőileg rendezve és a légben mindenütt a virágok illata szállongott. Az ég teljesen felhőtlen, kék. Vörös homokkő sziklák, melyek a fo-lyóba rohanni látszóttanak. Egy öböl, tele csónakokkal, melyek, vasárnap lévén, teljes zászlódiszben voltak. A széles folyam tele a hajók füstölő kéményével és fehér vitor-láival. És túl a láthatáron, amilyen messze csak a szem elláthat, mocsaras terület egy megmérhetetlen erdőségnek, mely a nomád indiánok hazája, kik az emberi polgáriarodás legalacsonyabb fokán állanak.

E kedves kép felé nagyobbbszerű épít-mények is emelkedtek, melyek a szemet ön-kénytelenül is lebilincselik, legelőbb is a zsarnok Lopeznek gyönyörű palotájá, mely legistább olasz renaissance-ával büszkén emelkedik ki szegényes környezetéből.

Róbert elég sokáig folytatta kalandos életét a campóban, hogy a civilizált viszo-nyok közé való visszatérését, melyet még nem felejtett el teljesen, bizonyos jóleső érzéssel élvezhesse.

Mily jótékonyan hatott reá azon ezer meg ezer dolog látása, melyet oly sokáig nélkülözött s melyek e pompás jószágban a gazdag tulajdoncs életét kellemesebbé tenni hivatottak. Továbbá a fodrász, szabó, cipész és mások is mind hozzájárultak ahhoz, hogy Róbert külsőjét összhangba hozzák új körülményeivel.

Igen, az ő pártfogója valóban nagyon jól volt a hazátalannal szemben. Ez a jóaka-rat azonban, melylyel őt Berndorf ur el-halmazta, elenyészett azzal a szeretetremé-ltőssággal szemben, mely Berndorfné asszony-tól eredvén, Róbertet csaknem fullasztotta. A legfinomabb csemegékkel, a legjobb bo-rokkal halmozta el őt, ki megszokott már minden nélkülözést, előbbi, szinte félvad életében. Aztán Bergen ur gyakran távol volt, s olyankor Róbertnek állandóan neje mel-lett kellett lennie, ki a figyelmességet egész a tulságig vitte.

Az idő, melyet Róbert a Chacarita szegényes házá között töltöhetett, igen cse-kély volt, mert Berndorfné asszony őt ellenőrizte. De a tanárné végtelen száára-datai miatt is sokat szenvedett az egykori katonatiszt. Beszélgetése mindig e két théma körül forgott: gazdálkodás és állat-tenyésztés.

Róbert a főváros parkszert környékén nagyobb sétalovaglásokat tett a tanárral. Egyszer találkoztak egy lovassal, aki drága angol lovon ült és két fekete lovás-zal követte. A férfiak üdvözölték egymást és Róbert, kinek az előtte lovagló ismerősnek tetszett, kérdezte kisértőjét, annak az elő-kelő lovasnak a kiléte felől.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő:

HERCZEG JENŐ.

Laptulajdonos:

GOMBOS FERENCZ.

Szeptember hó 1-sejétől, az iskolai idény beálltával, a város kellős közepén, intelligens uri családnál

iskolás leánykák

teljes ellátásra felvételnek.

Ugyanott zongora és német, valamint

privát tanítást

szerény feltételek mellett, elvállalnak.

Cím: a Kiadóhivatalban.

Kolozsvári

Zakarékpénztár és Hitelbank

Részvénytársaság.

Törlesztés és közönséges jelzálog kölcsönöket nyújt hosszabb, vagy rövidebb időre Kolozsvárt fekvő bérházakra és bárhol fekvő földbirtokra. 2606 65—

Az ügyleteket a leggyorsabban és legelőnyösebben bonyolítja le a kölcsönök minden levonás vagy külön díj nélkül készpénzben fizeti ki.

Deutsch József

férfi-ruha áruház Kolozsvárt,
Mátyás király-tér 30. sz. alatt.

Férfi-, fiu- és gyermekruhák a legelőnyösebb árak mellett szerezhetők be!

Mérték szerinti megrendelésekre

Legujabb Hazai és Külföldi

2326 Szövegekből nagy választék!! 37—51
* Figyelmes és kitűnő munka! *

Braun Mihály
hangszerkészítő
KOLOZSVÁRT,
Wesselényi M.-u 18.

Nagy raktár az összes hangszerekben.
Nagy javítóműhely.
Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Jzléses

könyvnyomdai munkákat

a legolcsóbb árban Gombos Ferencz
Lyceum-könyvnyomdája készít.

SÁRGA KRISTÓF

FEHÉRNEMŰ, VÁSZON ÉS SZÖNYEG RAKTÁRÁBAN
KOLOZSVÁRT, DEÁK FERENCZ-UTCZA 3. SZÁM ALATT.

2550 Legolcsóbb árban és legnagyobb választékban kaphatók: 07—104

Kész férfi-, női-, fiu- és leányka fehérneműek minden nagyság és minőségben.

Továbbá kész mátrác, paplanok, párnák, ezekhez ágyhuzatok minden kivitelben.

Elvállal kiházást vagy magán-szükségre kívánt mindenféle fehérneműek pontos elkészítését, kitűnő szabás és jó összeállításra legnagyobb figyelem fordítottatik.

Mátyás király tér.
Gróf Rhédey palota.

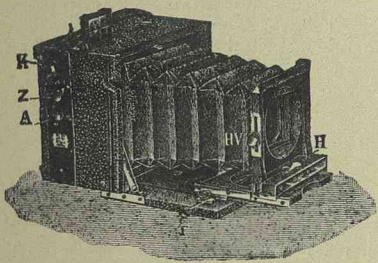
Schuster Emil

Norinbergi, díszmű, játék, sport, vadászati és fényképezési kellékek áruháza Kolozsvárt.

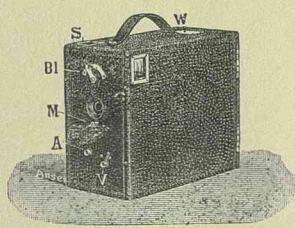
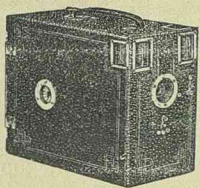
Telefonszám: 185.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát:

Az eredeti Amerikai Gramophon társaság hangosan beszélő, zenélő- és szavaló-gépeit, eredeti gyári áron 105, 150—200 koronáig; ugyancsak ezekhez megfelelő lapokból állandó nagy raktár magyar, német, angol, francia, olasz kiadásokban. Gramophonekhoz megfelelő referenciák mellett havi részlettörlesztés mellett is árusítok eredeti gyári árakban.

Fényképezési kellékekben: Kézi, állványos és Kodak zsebkamrákból filmek, üveglemezek a leghíresebb gyárakból, másolópapírok, levelezőlapok és vegyszerekből, szóval minden megkívánható kellékeket eredeti gyári árak mellett.

Vadászati kellékekben: Kizárólagos raktár I. P. Sauer & Sohn belgumi fegyvergyárosok serétes és golyós fegyvereiből bármilyen Caliberben 38 koronától 600 koronáig; Revolverek, Browning és Bär czéllövő és flobert pisztolyok, revolvertöltények, töltényhüvelyek, fojtások, golyók ésszerűen, becsavaró- és tisztító kellékek stb., vadászcipők, eszmák, vadászharisnyák, kalapok és sapkák. Vízhatlan loden és teveszörkák, felöltők és gallérok, valódi dániai mosható iramszarvasbörkák, szőrmével bélelt és béleletlenül, borsapkák és sisakok.

Schuster Emil.

2613 33—

Valódi Erdélyi hegyaljai

Tisztán kezelt borok!

2514 20—

A borfogyasztó közönséget, kirándulókat, mulatság rendező bizottságokat tisztelettel értesítem, hogy kedvező bevásárlások folytán beszerzett, úgy mint saját termései valódi hazai borok, Erdélynek leghíresebb borvidékeiről, mely borok szakértők által rég egy rangban a híres Tokajival osztályozva vannak, a legmesszebbmenő felelősség és legelőnyösebb árak mellett, a következőképpen eladásra bocsátom.

Zárt palaczkokban literenként:

Erdélyi hegyaljai krakkói asztali bor I. oszt. — K 84 f
" " " " " II. " — K 72 f
" " " " " III. " — K 60 f
" " " " " Decse nyé bor . . . I K 10 f

Zárt 7 deciliteres palaczkokban:

Erdélyi hegyaljai som . . . — K 90 f
" " risling . . . — K 90 f
" " muskotály . . . I K 20 f
Valódi egri bikavér . . . I K 20 f
" " piros bor, literenként — K 84 f

Ezen árak mellett a fogyasztási adó már ki van fizetve! Ezen árak bárhova hazaszállítva készpénzfizetés mellett értendők. — Üvegek 15 napra kölcsönképp adtnak.

Telefonon megrendelhető és minden időtájban hazaszállítatik!

○ Ismét eladók kedvezményben részesülnek! ○

Borüzletem szoliditására személyes meggyőződésért kérvé, maradtam tisztelettel

Ötvös Dánielné,

Telefonszám 511.

KOLOZSVÁRT, Óvár, Bocskay-utca 1. szám,
(Mátyás király születési háza szomszédságában).

Legolcsóbb bevásárlási forrás!

Réti Sándor

a Tanácsháza alatt.

1 férfi öltöny 4 frittól
1 fiu „ 1 frittól
1 férfi nadrág 1 frittól kezdve

kapható csakis a

Tanácsháza alatt.

Értesítések

a legolcsóbb árban vétetnek föl Gombos Ferencz „Lyceum“ könyvnyomdájában Kolozsvárt, Egyetem-utca 7-ik szám alatt.